

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača, za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Ubogi papež.

Kar milo se nam je storilo, ko smo prečitali v sobotnem „Slovenecu“ objavljeno epistolo ljubljanskega škofa, zakaj ne glede na to, kar smo povedali že zadnjič, je vsebina te epistole nekaj tako gorostasnega, da kaj enacega še nismo doživeli. Treba si je le ogledati posamične točke in spozna se iz njih samih, da se je zgodil velik škandal: da je ljubljanski škof papežu neresnico povedal.

Ob sebi je umevno, da škof ni in ne more biti objektivni poročevalec o kranjskih razmerah, ker je osebno tako zapleten v naše boje, ali kar je povedal papežu, to presega že vse meje.

V „Slovenecu“ je rečeno: „Sv. očetu sem opisal naše verske, politične in socialne boje ter pojasnil delovanje ljudske stranke in sodelovanje nas duhovnov v tej stranki: „Oni so to delovanje jako pohvalili in postopek duhovnikov popolnoma odobrili.“

Prva neresnica v tem je, da je škof trdil, da imamo na Kranjskem verske boje. Vsakdo ve, da na Kranjskem ni verskega boja, nego da se gre ves boj le proti političnemu vplivu duhovščine, da je torej strogo političen. Druga neresnica je, da je škof govoril o klerikalni „ljudski stranki“ pri kateri duhovniki samo sodelujejo. Na Kranjskem je samo ena stranka ljudska stranka, to je narodno-napredna stranka, ker v ti ima ljudstvo prvo in zadnjo besedo. Klerikalna stranka pa ni ljudska stranka, nego duhovniška stranka, v kateri ljudstvo sploh ničesar govoriti nima. V klerikalni stranki so duhovniki vse — drugi ljudje nič ne štejejo, volilci pa so samo „Stimmvieh“. Zato je naravnost predrzno pačenje resnice, da je škof svojo duhovniško stranko popisoval kot posvetno stranko, pri kateri duhovniki samo sodelujejo!

Škof pravi, da je papež delovanje

in postopanje kranjske duhovščine jako pohvalil. Ali je škof papežu tudi povedal, s kakimi sredstvi in na kak način se deluje? Ali je škof papežu kaj povedal o kuratu Ferjančiču iz Goč, kako je ta z ubojem in krivo prisego „sodeloval“ pri „ljudski stranki“, ali mu je kaj pravil o teh Koblarjih, Rudoljih, Oblakih itd.? Ali mu je povedal, kolikrat so bili redakterji škofovega lista zaradi častikraje že obsojeni, škof pa je tekkel na Dunaj prositi pomiloščenja? To naj bi bil škof povedal papežu. Seveda, škof tega ni povedal, zakaj če bi papež vedel, kako „sodeluje“ duhovščina pri klerikalni ljudski stranki, bi dr. Anton Bonaventura Jeglič danes že pokoro delal v kakem samostanu.

„Slovenec“ poroča dalje:

2. „Povedal sem, kako se v listih, ki služijo nam nasproti v verskem, političnem in socialnem oziru liberalni stranki, trdi, da Njihov opomin, naj bode delovanje krščanske demokracije samo dobrodelno, ne pa politično, zadeva vse katoličane, ne pa samo Italijane: odgovorili so, da dotična točka zadeva edino Italijane, kateri se iz posebno važnih, edino za Italijo veljavnih razlogov ne smejo udeleževati političnega življenja, ne zadeva pa krščanskih demokratov v drugih deželah, kateri naj se v obrambo svojih naravnih pravic in pravic svete cerkve z vso odločnostjo tudi vseh političnih sredstev poslužujejo.“

Na to imamo le malo odgovoriti. Kar naravnost povemo: Ni mogoče — da je papež tako govoril, ker to, kar je papež pisal po resnem predvaru in dolgi posvetovanjih s kardinali, stoji v očitnem nasprotju s tem, kar trdi škof, da mu je papež rekel. Papežev „Motu proprio“ pravi v točki 13.:

„Razven tega se ne sme krščanska demokracija nikoli vmešavati v politiko, nikoli ne sme služiti strankam v politične svrhe; ni to njeno polje, marveč mora biti dobrodelna akcija v prid ljudstva, ustanovljena na naravnih pravicah in na predpisih Evangelija. Krščanski demokratje v Italiji se morajo popolnoma vzdrževati udeležnja kakršnekoli si bode politične

akcije, ki je v sedanjih okoliščinah radi visokih vzrokov prepovedana vsakemu katoliku.“

Iz besedila izhaja jasno, da papež prepoveduje krščanski demokraciji sploh vmešavati se v politiko, kršč. demokraciji v Italiji pa še prav posebej udeležbo pri političnih volitvah. Odstavek, ki je namenjen Italiji, je posebno označen in v tem tiči dokaz, da ostali del te točke velja za vse druge katoliške dežele. „Motu proprio“ je papež sam spisal in gotovo ni par tednov pozneje samega sebe po ustih udaril, samo zato, ker mu je ljubljanski škof neke bajke povedal.

Končno poroča „Slovenec“:

„Tudi o obstrukciji sem svetemu očetu govoril in rekel, da jaz obstrukcije nisem ne potrdil, ne zavrnil, da pa iz važnih razlogov dopuščam duhovnom pri dotičnih ljudskih shodih sodelovati: sv. oče so ta moj postopek odobrili.“

Omenjamo to točko škofove epistole samo radi kurioznosti. Škof namreč pravi, da ni obstrukcije ne potrdil, ne zavrnil — v isti sapi pa trdi, da dopušča duhovnom pri dotičnih ljudskih shodih „sodelovati“. Toda škof je absolutni vodja klerikalne stranke in s tem, da tej stranki dopušča delati obstrukcijo in da dopušča duhovnikom ščuvati ljudi in agitirati zanj, s tem je obstrukcijo že potrdil. Če misli škof odvrniti od sebe vsako odgovornost za obstrukcijo, češ, da je ni ne potrdil, ne zavrnil, je to otročji izgovor, ki more vzbuditi le veselost. Obstrukcija bi bila popolnoma nemogoča, če bi se z njo ne strinjal škof, in mogoča je samo, ker jo škof odobrava in podpira. Zato pa zadeva škofa tudi vsa odgovornost za obstrukcijo in te odgovornosti ne odvali od sebe s tako jezuitsko zvijačnostjo, kakor jo je zapisal v zgoraj citiranem delu svoje epistole.

Najžalostnejše na celi tej stvari je pa to, da iz škofove epistole izhaja, da se škof s svojimi duhovniki neče pokoriti papeževemu „Motu proprio“. Ta papežev ukaz

jim je na potu. Priobčili ga niso, a ker smo to storili mi, so prišli v silno zadrego in si skušajo zdaj pomagati z zvijačo. Škof je pohitel v Rim in misli sedaj, da si je s svojo epistolo v „Slovenecu“ ugledal pot in bo lahko preziraje „Motu proprio“ delal kar bo hotel.

No, morda pride trenotek, ko se sestavi spomenica o delovanju duhovnikov na Kranjskem in se predloži papežu in kardinalom — za zdaj pa ne rečemo drugo, kakor: Ubogi papež — smiliš se nam radi tega, kar počenjajo tvoji podložni s teboj!

Nadvojvoda Fran Ferdinand in ultramontanstvo.

Dunaj, 2. februarja. Ko je svojočasno nadvojvoda Fran Ferdinand prevzel protektorat nad katoliškim šulferajnom, so vsi avstrijski klerikalci veselja rezgotali. Pričakovali so, da prevzame nadvojvoda odločno stališče v prilog klerikalnemu šolstvu. Toda nadvojvoda ni storil v tem oziru nobenega koraka, valed česar je bilo vodstvo ozlovoljeno. Govori se, da je klerikalno šolsko društvo poslalo te dni k nadvojvodi deputacijo, da ga spomni na svoje želje. Nadvojvoda pa je deputaciji odgovoril, da je pač dober katolik, toda nikakor ne ultramontanec. Ako pride do vlade, nikakor ne misli vladati po izključno verskih ozirih. Nadalje se govori, da je prišlo vsled te izjave med nadvojvodo in vodstvom šulferajna do nesporazumljenja ter hoče nadvojvoda odložiti protektorat.

Češka obstrukcija.

Praga, 2. februarja. V nedeljo je imel v Časlavi posl. dr. Pacák politični shod ter izjavil, da so Čehi slej kot prej za spravo, ako se po kaže vlada prijazna glavnim češkim zahtevam. Enoglasno se je sprejela

resolucija, v kateri se mladočeški klub pozivlje, naj nadaljuje obstrukcijsko politiko, dokler se Čehom ne izpolnijo zahteve.

Kriza v nemški ljudski stranki.

Dunaj, 2. februarja. V petek se zbere vodstvo stranke na posvetovanje radi znane Derschattove resolucije. Za soboto je sklicana zveza nemške ljudske stranke k plenarni seji semkaj, da se ji predloži sklep vodstva.

Tajni ukaz vojnega ministrstva.

Lvov, 2. februarja. Kakor na Češkem, začel se je tudi v Galiciji izvajati tajni ukaz vojnega ministrstva. Pri vseh polkih v Lvovu, Krakovu, Przemyslu, Jaroslavu in Tarnovu so se uvedli poljski učni tečaji za častnike.

Trgovinska pogodba z Nemčijo.

Budimpešta, 2. februarja. Ministrski predsednik grof Tisza pride te dni na Dunaj, kjer se bodo vršile skupne ministrske konference v zadevi trgovinske pogodbe z Nemčijo.

Dunaj, 2. februarja. V zadevi trgovinske pogodbe z Nemčijo so se vršile včeraj in danes v ministrstvu zunanjih zadev carinsko-trgovinske konference.

Berolin, 2. februarja. Trgovinska pogajanja med Nemčijo in Rusijo so se prekinila, ker hoče Rusija počakati izida tozadevnih obravnjav med Nemčijo in Avstro-Ogrsko, preden se izreče o minimalni carini. Za Rusijo je odločeval pri prekinenju tudi položaj v vzhodni Aziji.

Hrvatski sabor.

Zagreb, 2. februarja. V seji, ki je bila 30. pr. m. je poslanec dr. M. Deraščin utemeljeval svoj predlog glede spremembe volilnega reda za sabor. V svojem govoru je naglašal, da načrt za ta zakon že pet let gnije v odseku za notranje za-

LISTEK.

Pod novim orlom.

Zgodovinska povest.

Drugi del.

XVII.

Ljubljancje so bili od nekaj prijatelji gledaliških predstav. Odkar je dežela sezidala gledališče, so bile vsako sezono predstave. Do l. 1810. so prihajale v Ljubljano nemške družbe. Francoški uradniki in oficirji pa so bili veliki nasprotniki vsega, kar je bilo nemško, in vplivali so, tako da se gledališče ni več oddajalo nemškim, nego samo italijanskim opernim družbam. Tudi v predpustu l. 1811. je prišla taka družba v Ljubljano in obdinstvo je trumoma hitelo poslušat mehke, ljubeznive skladbe neapolitanskega skladatelja Pergoleseja.

Dne 11. februarja je pela ta družba Pergolesejevo ljubko-šaljivo opero „L' Amor fa l' uomo cieco“ (Ljubezen zaslepi moža.) Ker ta opera v Ljubljani še ni bila znana, je bila predstava posebno dobro obiskana, možki svet je pa še prav posebno privabilo naznanilo, da nastopi v tej operi prvič nova prima-

dona gospodična Olimpija. Tudi Damjan in Mara sta bila v svoji loži in pričakovala še Konrada, med tem ko je Kopitar stal v parterju tik pod ložo, v kateri je kraljevala baronica Cojzova. Maršalova loža je bila prazna.

Predstava se je bila že začela, ko je prišel Konrad in veselo sedel poleg Mare. V tem trenutku se je začel z odra poln ženski glas. „... traditor, traditor (nezvestnik).“ Nastopila je nova primadona. Začuvši ta glas je Konrad zadrl pokonci, kakor da ga je strela zadela. Nagnil se je iz lože, strme zrl na oder in potem ves prepaden in tresoč se po vsem životu mahnil na svoj sedež.

Kaj ti je, Konrad? je vprašala prestrašena Mara.

Smrtnoblede ustne Konradove so komaj slišno šepetale:

— Moja — žena.

Mara se ni genila, prav kakor bi ne pojmla Konradovih besed ali kakor bi bila hipoma izgubila razum, vid in sluh. Začudenih vprašanj svojega očeta ni slišala, niti je videla silne bolesti, ki je ležala na Konradovem obrazu. A to je trajalo samo nekaj trenutkov. Potem pa je vstala in odločno rekla:

— Pojdimo!

Molče sta Damjan in Konrad vstala in odšla z Maro. Na hodniku je rekla Mara svojemu očetu:

— Konrad in jaz imava nekaj govoriti — kar se tiče naju. Dovolj, da me Konrad spremi.

— Ali, za boga, kaj imata vendar? Kaj se je zgodilo? Kaj pomeni vse to?

— To izveš jutri, oče; danes ti še ne morem ničesar povedati.

Stari Damjan, ki je bil ves zbežgan, ker si ni mogel raztolmačiti, kaj da je; neki časa se je sicer brnil, a naposled se je vendar udal in krenil k Božiču v gostilno, med tem ko je šla Mara s Konradom domov. Molče sta šla proti frančiškanski cerkvi in čez most, molče sta šla po stopnicah, obema je krvavelo srce. Gori, v veliki topli sobi se je Konrad ihtel vrgel na sofo. Mara pa je tiho sedla poleg njega.

— To je torej skrivnost tvojega življenja, je naposled izpregovorila Mara, tiša skrivnost, ki je nisem nikdar hotela izvedeti.

— Mara, odpusti mi! Zatiral sem svojo ljubezen do tebe, kolikor časa sem mogel. Trpel sem neznan-ske bolečine in vendar molčal do

onega dne pri črnuškem mostu. Tisočkrat sem si rekel, da je brezvestno, da sem ti razkril svojo ljubezen; tisočkrat sem samega sebe preklinjal, da nimam moči, se ločiti od tebe in se ti odpovedati. Kolikrat sem ti hotel razkriti vse, a čim si ti rekla, da nečeš ničesar slišati, sem vselej umolknil. Bal sem se, da te izgubim in zato sem molčal ... Odpusti Mara, odpusti.

Konrad je padel pred Maro na kolena in z vročimi solzami močil njeni roki.

— Sedi Konrad in povej mi vse, je tiho rekla Mara. Vse od kraja. Kdo je ta — kdo je tvoja žena, kako si prišel do tega, da si jo vzel, zakaj sta se razšla?

Rahlo je objela Konrada, stisnila njegovo glavo na svoje prsi in mu otila solze — mirno in brez vidne razburjenosti, dasi je njena duša trpela, kakor še nikdar in se ji je krčilo srce, kakor da tiči v njem razbeljeno železo.

— Ali se še spominjaš, Mara, je začel pripovedovati Konrad, da sem — že več kot 13 let je tega spraval — iz urušilinskega samostana neko dekle, valed česar se toliko let nisem smel vrniti domov?

— Spominjam se! Pri stari Suzani pl. Schmutzenhaus sem jo videla.

— To dekle me je takrat popolnoma omamilo. Ko je morala pred avstrijskimi oblastvi bežati, sem jo spremlil do Vrhnike in tedaj sva si prisekla ljubezen in se domenila, da se dobiva v Milanu, ki je bil takrat že francoski. Tudi jaz sem takrat moral bežati in šel sem rad ker me je srce vleklo v Milan. Tam sem dobil Ljudmilo. Bil sem še nezrel človek, pravi mladenič, zaslepljen in domišljav in verjel vsem besedam ljubezni in prisegam zvestobe. Ljubila me je goreče, strastno in me tako omamila, da sem bil ves blazen. Kaj bi ti pravil o tem? Zapredla me je v svoje mreže, tako da sem se z njo poročil. Ljubezenske sanje pa so trajale le malo časa, potem pa je prišlo razočaranje. In to razočaranje je bilo strašno. Izvedel sem, da v tistem času, ko je bila Ljudmila moja nevesta, je imela skrivaj še nekaj drugih ljubavnih razmerij, ki pa niso bila tako čista, kakor njeno razmerje z menoj. In ko sem ji to očitil, je hladno rekla: Zakaj se me pa ti nisi takrat polastil. V meni je zavrela kri. Najraje bi jo bil ustrelil. Ona pa se mi

deve, da si je Hrvatski reforma volilnega reda potrebna, kakor nikjer v Evropi. Tega pa je kriva večina, ki ne mara, da bi ta načrt postal zakon, saj se je neki član te večine v Pešti celo izrazil, da hrvatski narod še za sedaj veljavni volilni red ni zrel. S takšno trditvijo se žali ves narod, ki je že na številnih shodih dokazal svojo zrelost in sposobnost, da razpravlja o političnih vprašanjih in se vdeležuje javnega življenja. Z ozirom na lanske nemire je rekel govornik, da jih je vlada sama povzročila s svojimi ekscesi. In če hoče sedanja vlada, da bo vladal v deželi trajni mir, mora spremeniti bankrotni sistem, ki je narod dovel do revolucije. Khuenov vladni sistem je popolnoma omejil ustavno svobodo in o svobodnih volitvah ni bilo pod njegovo vlado niti govora. Hrvatski narod pa zahteva sedaj glasnejše, kakor kdaj prej, da se mu dá svoboda, ki je pogoj vsakega razvoja. Ako se bo narod še nadalje tlačil, mu preostaneta samo še dva pota do svobode: orožje ustave in revolucija. Če hoče vlada preprečiti revolucijo, mora razširiti ustavna prava v toliki meri, da se jih bo narod lahko posluževal v svojih stremeljenjih po svobodi. Načrt za preosnovo volilnega reda je sestavljen po vzoru ogrskega zakona, izpuščene so le one točke, ki se tičejo duhovnikov. Govornik je nato še nadrožno razpravljal o svojem načrtu, kazal na nasilstva, ki se gode pri volitvah in naglašal, da je teh kriva vlada, ki dovoljuje, da politične oblasti zlorabljajo zakone. Ker je dr. Derenčin povedal večini marsikatero gorko in bridko, kar ji je bilo očitno skrajno neljubo, je predsednik Gjurgjevič nenadoma prekinil sejo, vladar je govornik izgubil besedo. Predsednik je nato izjavil, da se bo o tem predlogu glasovalo brez debate. Dr. M. Starčević je interpeliral o ureditvi deželne meje med Hrvatsko in Ogrsko. Podban Šumanović mu je odgovoril, da so dela v tem oziru že skoro končana, kar je interpelant vzel na znanje.

Zagreb, 2. februarja. Na dnevnem redu včerajšnje seje je bila kot prva točka glasovanje o Derenčinovem predlogu glede preosnove volilnega reda. Sabor je soglasno sklenil, da se predlog odstopi v poslovanje pravosodnemu odseku in odboru za notranje zadeve. Nato se je nadaljevala glavna razprava o proračunu. Kot prvi je govoril oddelni predstojnik dr. Pavić, ki se je v svojih izjavah baval ponajveč s šolskimi odnosi. V svojem govoru je naglašal, da je na Hrvatskem še 54% analfabetov. Leta 1869. jih je bilo še 81%. Da se je število analfabetov v zadnjem času za toliko znižalo, je zaslug ljudske šole. Na Hrvatskem

je rogala in ko sem ji pokazal vrata, mi je posmehljivo pripovedovala, da me je že takrat, ko sem jo odpeljal iz uršulinskega samostana, imela za norca, da je že v samostanu doživela najgrje stvari in da me je sploh ves čas varala tudi kot moja žena. Planil sem nanjo, ona pa je zbežala in se ni več vrnila k meni.

Tiho je Mara pogladila Konrada lase in ga tesneje pritiskala k sebi.

— Nekaj dni potem, je nadaljeval Konrad, mi je pisala dolgo, strašno pismo. Brez ovinkov je povedala, da se je že pri uršulinkah naučila takih stvari, da se ji zdi pošteno zakonsko življenje neumnost; da ona ne more nikogar ljubiti, ker ljubi samo razuzdanost; da me je vzela, ker si je hotela osigurati udobno življenje, a da se raje odpove udobnemu življenju, da more le svobodno zadovoljiti svojim strastem. Končno pa mi je še rekla, da se me bo že spominjala, kadar bo potrebovala kaj denarja. In res že po preteku nekaj mesecev mi je pisala, naj ji pošljem nekaj denarja, sicer da pride v Milan in mi napravi sramoto. In ker sem se enkrat udal, so se taka pisma pogostoma ponavljala. To je bil vzrok, da sem stopil v francosko armado, ker mi kot oficirju ni mogla slediti.

je sedaj 1400 ljudskih šol in 2457 učiteljev in učiteljic. Šole, katere morajo vzdrževati občine, stanejo 4 milijone kron. Za šolo godnih otrok je 322.274. Če se to število vpošteva, bi moralo biti učnih moči vsaj 4028, torej vsaj 800 več, kakor sedaj. O deklinskih šolah je rekel, da so silno potrebne, a ker dekleta, ki obiskujejo višje deklinske šole, ponajveč prestopijo v učiteljske šole, vsled česar na stane hiperprodukcija, je treba obisk preparandij omejiti. Da pa vlada ona dekleta, ki hočejo študirati, odškoduje, jim je otvorila pot k filozofičnim in farmacevtskim študijam. Pavić je nato še razpravljal o strokovnih šolah in o srednjem šolstvu ter sklenil svoj govor z zagotovilom, da bo vlada v doglednem času zboljšala plače uradnikom in profesorjem. Za Pavićem je govoril madjaron, duhovnik Šnap, ki je ostro napadal opozicijo, zlasti pa duhovnike, ki so njeni pristaši.

Prihodnja seja je v sredo dopoludne.

Položaj na Ogrskem.

Budimpešta, 1. februarja. Ministriški predsednik grof Tisza je priredil včeraj soarejo za 1300 oseb. Udeležili so se soareje razen vladnih poslancev tudi večina vseh poslanci Kossuthove in ljudske stranke.

Papež in rimska duhovščina.

Rim, 2. februarja. Ker se v Rim zatekajo razni dvomljivi elementi v duhovniških talarjih, je sklenil papež strogo nadzorovati tujezemske duhovnike v Rimu. Duhovnik, ki nima nujnega vzroka za bivanje v Rimu, se brezobzirno odpošlje v svojo škofijo. (Sreča, da je bil ljubljanski škof pred izidom te naredbe v Rimu. Op. pis.)

Dogodki na Balkanu.

Carigrad, 2. februarja. Turška vlada se pritožuje neprestano pri poslanikih velesil. Sedaj dolži Sarafova, da je nakupil v Avstriji velike množine turških fesov, da jih razdeli s turškimi uniformami vred vstašem z namenom, da se bo provzročitelje atentatov smatralo za turške vojake. Nadalje se dolži organizacijo, da izdejuje v Vranji dinamit in bombe, da se je poslalo v Samatov sedem zabojev streliva in pet zabojev bomb, da je v Gabrovi izgotovljenih 5000 uniform in da je Sarafov nakupil v Italiji 7000 pušk. Turškim ovadbam se seveda ne sme vse verjeti.

Reorganizacija grške armade.

Atene, 2. februarja. V včerajšnji zbornišni seji je razvil ministriški predsednik Theodorakis vladni program, ki v prvi vrsti zahteva preosnovo armade, kakršno je izdelal prestolonaslednik kot zapovedujoči general. V ta namen se porabi prihranki v raznih upravah ter se na-

Ostal sem oficir samo zato, da bi lahko hitro zapustil vsak kraj, kjer bi se ona prikazala. In sedaj je prišla sem. Kdo ve, kako je izvedela, da sem tu; kdo ve, kaj se zgodi v prihodnjih dneh. To bo strašno, če se izve resnica! Ti boš v sramoti, Mara, ker te smatra vse mesto za mojo nevesto, tvoj oče me bo zaničeval, češ, da sem te varal, mene bodo zasramovali, da imsm vlačugo za ženo, mojega bolnega očeta spravi to v grob.

Konrad je umolknil. Slišalo se je le tiho njegovo ihtenje. Mara pa je kakor okamenela sedela poleg njega.

Zdaj se je Konrad zganil in hotel vstati, a Mara ga je stisnila k sebi in rekla:

Ostani še — povej, kaj misliš storiti.

— Kaj mislim storiti? Tega sam ne vem! Najbolje bi bilo, da si poženem kroglo v glavo.

Zdaj pa je vzkipela Mara. Krepko je prijel Konrada za glavo in svoje plامتče pogleda uprla v njegove oči.

— Torej tak egoist si ti? Ali misliš, da je res kako junaštvo, končati si življenje? Pravi junak je tisti, ki se nobene ovire na svetu ne

loži nov davek, ki bo dajal na leto 5 milijonov. Ministriški predsednik je grozil s demisijsko celoga kabineta, ako se ta zahteva odkloni.

Otvoritev angleškega parlamenta.

London, 2. februarja. K otvoritvi sta prišla kralj in kraljica. V prestolnem govoru se omenja dogovora s Francosko glede mirovnih razsodišč, dobrih odnosov do vseh sosednjih držav, želi rusko-japonskemu sporu mirno rešitev ter se razpravlja o reformah v Macedoniji.

Rusko-japonski spor.

Pariz, 2. februarja. Vsebinski ruskega odgovora, ki se pošlje Japonski prihodnjo soboto, se je sporočila nekaterim velesilam. V odgovoru se dovoljuje Japonski mnogo več, nego se je pričakovalo. Ako pa vključ ruski popustljivosti in miroljubnosti pride do vojne, nositi bo morala odgovornost Japonska sama ter ostane moralno osamljena.

London, 2. februarja. S cesarjevo naredbo se naroča, da se japonski armadi in mornarici izplačuje vojna plača. To dokazuje, da se Japonska že čuti na pragu vojne.

Berolin, 2. februarja. Tu se sodi o položaju v Aziji skrajno neugodno. Rusija pač dovoljuje Japonski obsežne koncesije glede Koreje, odklanja pa vsako vmešavanje v Mandžurijo. Na obeh straneh se nadaljuje oboroževanje v velikem obsegu.

Peterburg, 2. februarja. V februarju pričakujejo v Vladivostoku 50.000 vojakov v pomnožitev garnizije. Tudi se pričakuje, da se že v prihodnjih dneh mobilizujejo rezervisti vseh pokrajin na skrajnem vzhodu.

Dopisi.

Iz Kranja. Slovensko bralno društvo v Kranju imelo je dne 24. prosinca 1904 svoj redni občni zbor. Pri istem pozdravil je predsednik navzoče ter se zahvalil za sodelovanje dosedanjega odbora ter dovoljno podporo gg. članov. Zahvaljuje se ravno tako slavnim čitalniškim in v zadnjem času v društvu ustanovljenim diletantom za njih požrtvovalno sodelovanje. Tajnik poroča o številu odborovih sej, veselje, javnih nastopov; omeni, da ima društvo sedaj 102 člana, torej okroglo 25 članov več kot lansko leto. — Zahvaljuje se v imenu odbora po njegovi inicijativi v društvu samem zopet oživljenemu tamburaškemu zboru, posebno njega izvrstnemu vodju za njih neutrudljivo požrtvovalnost in vrljo napredovanje. — Blagajnik poroča, da je imelo društvo 1153 K 40 h dohodkov ter 1073 K 03 h izdatkov, torej 80 K 37 h preostanka; društvo je bilo naročeno na 14 časopisov. — Na predlog člana g. R. Jereba bili so z vzklikom izvoljeni sledeči gg. v odbor, in sicer: Jagotić Ivan, predsednikom; Eržen

vsiraši in ki kljubuje tudi najstrašnejši nesreči; tisti je pravi junak, kdor ve, da je vse izgubil, a gre vendar pogumno v brezupni boj.

— O Mara —

— In — je-li to tvoja ljubezen?

Kolikrat si mi pravil, da me ljubiš čez vse na svetu, da bi zame vse žrtvoval — sedaj pa me hočeš zapustiti samo v žalosti, v brezmejni bolesti in v sramoti, sebe pa s krog o rešiti vseh nadlog. O Konrad, tega nisem zaslužila.

— Ali Mara, pomisli — zdaj me boš vendar sama pahnila od sebe. Kaj ti naj bo moja ljubezen —

— Kako si malosrčen, Konrad! Ali misliš, da te jaz ljubim samo zato, da bi postala tvoja žena? Jaz te ljubim zaradi tebe samega.

In oklenivši se Konrada z obema rokama, je svojo glavo naslonila na njegovo srce in dihnila:

— Čeprav si zame izgubljen — jaz ostanem vendar tvoja — kakor sem ti rekla, oni dan ko sva se vračala od črnuškega mostu.

— Mara — je-li mogoče? Ali se mi ne sanja? Ti ostaneš moja?

— Tvoja, Konrad! Saj sem ti že rekla: Tvoja v sreči in v nesreči — živa in mrtva — danes in vekomaj,

Gasper, podpredsednikom; Strnad Radovan, tajnikom; Ross Edmund, blagajnikom; Hudovernik Ivan, knjižničarjem; Depoli Jurij, Geiger Konrad, Lampert Ivan Pr., Weinberger Josip, odbornikom; Prelesnik Anton, Schwarz Ivan in Vrandić Ciril, namestnikom. — Pri slučajnostih in nasvetih predlaga tajnik, naj se društvo naroči na novoizšli mesečnik »Slov. Sokol«, kar se enoglasno sprejme. Radi nadaljnih naročitev drugih časopisov naroči se odboru, da naj on vse potrebno ukrene. Ker se nato nihče več ne priglasil k tej točki, zaključil predsednik občni zbor ter se vsem navzočim zahvali za številno udeležbo. — Zelo pohvalno se mora omenjati, da je društvo v pretečeni dobi kar marljivo delovalo ter v vsakem oziru vso napredovalo, za kar se ima gotovo v prvi vrsti zelo marljivemu odboru zahvaliti. Nadejati se pa je, da bo odbor, ki je z malimi spremembami ravno isti ostal, tako in še bolje deloval za napredek in procvit društva. — n —

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. februarja.

— Katoliška obstrukcija žre naprej.

Imenitna je Struška dolina, prvič zategadelj, ker je nekako korito, v katero spušča Jaklič vodo svoje pameti. Najbodo prismo-darije omenjenega katoliškega poslanca še tako gorostasne, v Strugah jih imajo za pristno modrost! Drugič je pa dolina imenitna tudi zategadelj, ker ji naravna voda napravlja velike zadrege. Vkoreninila se je navada, da se je v deželni proračun skoraj vsako leto postavljala precejšnja svota za »odvajanje vodá v struški dolini«. Letos je bil deželni odbor prisiljen, dotično svoto črtati iz proračuna, in to radi Jakličeve obstrukcije. Imeli bodo torej tik Jakličeve vode tudi domačo vodo. Kadar bode prav visoka, naj vržejo v njo domačega svojega fajmoštra, domačega svojega župana in domačega svojega poslanca. Če se ta umazana trojica malo opere, služilo ji bode le v korist! Če pa ošabnega popa, zabitega župana in domišljivega Jakliča voda vzame, pa tudi nič škode ne bode! Samo ob sebi se pa ume, da bodo Stružani katoliško obstrukcijo še naprej hvalili, ker imajo vodo ne samo po dolini, nego tudi po glavah!

— **»Slovenec«** očita prav rad in prav pogostoma dr. Tavčarju tiste krone, ki jih dobiva kot deželni odbornik. Prav kakor bi klerikalni deželni glavar Detela in klerikalni deželni odbornik Povše ničesar ne prejemala. Klerikalcem povemo zapupno, da prav lahko dosežejo, da dr. Tavčar ne bo dobival ničesar; svoja prištaša, Detelo in Povšeta, naj pridobé, da se odpovesta svojim prejemkom in v tistem trenutku se jim odpove dr. Tavčar. Capito!

— Tolovajstvo na Gočah.

Lepo paralelo si je izmislil »Slovenec«: Znanotolovajstvo na Gočah je postavil v isto vrsto z zadnjimi dvo-boji v Ljubljani. To je že res preneumno! Dvoboj je stvar, ki se tiče dotičnih udeležnikov; če se hočeta dva boriti, bi to pravzaprav nikogar ne smelo brigati. Kdor pa tako stvar nosi v javnost samo zato, da bi se dotičnike spravilo v sitnosti, je denuncijant. »Slovenec« niso ti dvo-boji prav nič brigali, tem manj, ker ni bil nobeden njegovih ljudi prizadet; kot slovenski list bi bil moral še simpatizirati s tistimi gospodi, ki so šli v boj, ker so narodna nasprotja rodila dotične konflikte, a šel je in denunciral stvar s tem, da jo je spravil v javnost. Zdaj pa še ta nesramnost, da te slučaje postavlja v isto vrsto s tolovajstvom na Gočah s prav navadnim hudodelstvom javne nasilnosti, s čisto navadnim ponočnim tolovajstvom, ki je uprizoril božji namestnik in povrh še ljudi zapeljeval v krivo prisego, da bi sebe otel. Žrtve tega hudodelstva so bili naši somišljeniki, in da smo te brani-li, je bila naša sveta dolžnost ravno tako kakor je bila dolžnost »Slovenca«, da je o dvobojih molčal. »Slovenec« pa ni molčal, ker je po njegovih bedastih naukih dvoboj greh in ker je hotel nekaj liberalcev spraviti v sodno preiskavo. No, vzlic ti

preiskavi ostanejo tako slovenski, kakor nemški udeležniki pri teh dvo-bojih gentlemani, — »Slovenec« in njegovi redakterji, ki so že častno besedo snedli, da bi mogli ovajati — pa ostanejo denuncijantje!

— **Prihod Hrvatov.** Današ popoldne ob pol 1. uri se je pripeljal 45 hrvatskih akademikov. Na kolodvoru jih je pričakovala mnogoštevilna množica narodnega občinstva, zlasti članic in članov družbe sv. Cirila in Metoda, pevcev in slovenskih visokošolcev. Pevski društvi »Slavec« in »Ljubljana« sta prišli s svojimi zastavama. Ko je pridrdral poštni vlak — je v mo-gočnih akordih zaorila hrvatska himna »Liepa naša domovina«. Pel so združeno pevci »Glasbene Matice«, »Slavca« in »Ljubljane«. Med tem so hrvatski akademiki zapustili vagon. Prišedši na peron so bili pozdravljeni s presrečnimi življicijami. Najprej je pozdravil drage brate v imenu »Glasbene Matice«, nje predsednik nadsvetnik Svetek, potem v imenu družbe sv. Cirila in Metoda monsignor Tomo Zupan in končno v imenu slovenskih akademikov predsednik »Save« stud. iur. Kandare. Zahvalil se je za sprejem predsednik hrvatskega akad. društva »Mladost«, kateremu pripadajo došli visokošolci. Ob burnih klicih »Živeli Hrvatje« so slovenski akademiki spremili svoje hrvatske tovariše k ekvipažam, katere so dali na razpolaganje ljubljanski meščani in se z njimi odpeljali na dotična stanovanja.

— **Razprava dr. Potočnjak-Korač.** V ponedeljak ob pol 4. uri popoldne je sodni stol v Zagrebu razglasil razsodbo v procesu proti dr. Potočnjaku in Koraču. Dr. Potočnjak je bil popolnoma oproščen, Korač pa obsojen na 14 dni. Dotična brzojavka nam je došla že prepozno za ponedeljsko številko. Gosp. dr. Potočnjak nam je sam brzojavil. Oddal je brzojavko ob 4. uri 50 m., a v Ljubljano je došla šele ob 6. uri 10 m., torej ob času ko je bil naš list že oddan.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** V četrtek, dne 4. t. m. se poje Jos. Mandića opera »Peter Svačić«, ki je dosegla pri premijeri toli viharne sprejem. Predstava se vrši na čast hrvatskih gostov. Skladatelj je nekatere nepotrebne malenkosti skrajšal, tako da se je nadejati iznova uspeha. V soboto, dne 6. t. m. se igra prvič v sezoni narodna drama s petjem »Deseti brate«. Naslovno ulogo igral bode g. rež. Lier, Krjavlja g. Verovšek.

— Slavčeva maskarada.

To je življenje in vrvenje! Vidi se, da je zavladal princ Karneval in si z magično svojo silo podvrgel vsa srca. Pari se vrte v burnem plesu, živo polje kri po žilah, lica žaré, oči se svetijo in srca trepečejo. In nobeno udeleženo raziskavanje ne more rešiti globokoumnega problema, čudne zagonetke: zakaj se pravzaprav vesela ljudje, zakaj plešejo in zakaj se veselih vdajajo brezskrbno razkoš-nemu in razposajenemu veselju in čuvstvovanju? In ni dobiti odgovora! Časi se spreminjajo, narodi prihajajo in odhajajo, princ Karneval pa je še vedno stari vladar in še vedno vpliva z enako močjo na čustva človeška. Bolj se toži o nadlogah in stiskah življenja, tem raje se ljudje vdajajo karnevalskemu veselju. Serijo pred-pustnih zabav je otvoril »Slavec« s svojo maskarado. Velika sokolska dvorana je bila originelno, a zelo okusno dekorirana »s suho robo«. Že pred določeno uro je bila dvorana polna in pričelo se je živahno življenje in vrvenje. Vseposvodi se vladalo neprisliljeno veselje in oči so se iskrale radosti, motreč to pestro množico, odeto v slikovite kostume, zdelo se ti je, kakor da bi se res tu zbrali na semenj zastopniki in zastopnice raznih narodov in ver, zastopniki raznih stanov in poklicev. Tu je korakal z zadovoljnim usmevom na obrazu Ribničan s svojo »suho robo« na hrstu ter jo zgovorno ponujal mimoidočim v nakup, tam sta preresetavala dva poljska Žida v dolgih kaftanih važno vprašanje o »kšeftu«. Baš mimo tebe pa je sedaj peljal, gravitacijsko stopajoč, Žane iz Iblane svojo žefko in se ni prav nič ženiral, da ga je pazno zasledovala cela vrsta

redarjev in orožnikov in da mu je svojo pozornost posvetil celo slavni Dražajfelj. V občni gneči je bilo tudi videti pobožnega očeta frančiškana in protestantskega pastora, kar pač ni čuda, saj je bilo tudi skrbeti za dušni blagor vseh onih narodov, ki so se zbrali na semnju. Tam v kotu je nategoval pristni Gorenjec svojo harmoniko in ji izvajal ubrane akorde, da so stopali v noge in da so se v burnem plesu vrteli Dalmatince s Poljakino, Črnogorka s huzarjem, Savojec z Grkinjo, ponosna Poljakinja z Ribničanom; celo pobožni oče frančiškan ni mogel odoleti vabljivim zvokom razkošnega valčka, da bi se ne zasukal s poštono materjo Gorenjko v burnem plesu. In ko so zazveneli prvi akordi društvene godbe po dvorani, spustil se je celo samotar pajk iz svojega zatišja med veselo družbo, da še celo rak je zapustil svoje skrivališče in se pod vplivom ubranih melodij odvadil rakove svoje hoje. In tam, glej, kakšna množica ljudi, kakšne pesterne moše! Kdo bi naj preštel in naštel vse te različne ljudi, vsi to divjo zverjad, ki se je krotko gnetla med njimi? In vsa ta družba je kar ostrmela, ko se je najavil velikanski cirkus, s katerim se ne da primerjati ni Barnum, ni Sidoli. Med zvoki cirkusove godbe, sestavljene iz najbolj slovedih umetnikov, je prijahal ravnatelj Riga v dvorano, sedeč na osličku, za njim pa se je vrstila dolga vrsta umetnic in umetnikov, klovnov, telovadcev in specialitete raznovrstnih ukročenih živali. Kakšna pestra družba to, a vendar je vsa prekipela od razkošnega veselja in razposajenega življenja, se vrtela v burnem plesu, se ometavala s konfetjem in se opletala s serpentinami. Povsodi veselje, povsodi šala, dovtip in smeh! Vse občinstvo je uživalo s polnimi požiri veselja, katero mu je nudila ta prireditelj in gotovo je hvaležno marljivo »Slavčevemu« odboru, ki je pripomogel, da smo se vsaj za nekaj hipov povzdignili nad suhoparno vsakdanjostjo in se za nekaj uric ootresli morebitnih življenjskih skrbi in nadlog. S posebno pohvalo in omeniti okusno dekorirane dvorane, za kar je treba izreči vse priznanje društvu odboru in gg. Pucu in Goetzlju, ki sta našrt za dekoracijo zasnovala in ga tudi tako imenitno izvršila!

— **Žensko gibanje v Slovenskih** ter občni zbor Splošnega slovenskega ženskega društva v Ljubljani dne 31. januarja 1904. Pretečeno nedeljo, 31. m. m., vršil se je v lastnih prostorih občni zbor Splošnega slovenskega ženskega društva, ki zasluži javno pozornost vsled zanimivih podatkov o samostojnem nastopanju slovenskega ženska, katero je jelo liki drugonarodnim ženam uvidevati pomen organizacije žen v boju za enakopravnost pri življenjskih vprašanjih. Značilno za Splošno slovensko žensko društvo je dejstvo, da deluje isto brez vsakega hrupa in kar je drugače tako moderno, brez bombastičnih oklicov in apelov na javnost ter kljub temu vspeva na poti do svojega cilja — ustvariti slovenskim ženam svojo organizacijo ter žensko — in to ne samo iz delavskih krogov, katerim je usoda že dala čuti svojo moč — temuč tudi iz nazvanih boljših slojev, katere morda tudi čakajo v prihodnosti kritična življenjska prašanja — navajati do samostojne obrambe ter ji brez obzirno povedati v lice, da je naloga slovenskega ženska misliti na to, da zahteva že današnji položaj po polnoma drugačno žensko, nego je bila ta dosihmal. Socialni prevrati v družabnem in materialnem oziru, ki se vršijo in se bodo v še občutnejši meri dogajali, ne smejo najti slovenske žene nepravilne za boj, kruti boj za obstanek, v katerem se zahteva od ženske, da se ne skriva vsak trenutek za takozvani močnejši spol, temveč da zamore tudi sama, v kolikor je v to prisiljena, iskati si in najti pot do samostalnosti. Že osnovanje in obstoj ženskega društva sam na sebi pomeni prvi korak v tem stremeljenju. V doseg smotra pa je potreba dalje predvsem, da se žene zavedajo svojega položaja, primerne samozavezi ter naložijo zadostne izobrazbe. Da ti smotri niso le puhla fraza slovenskim ženam, razvideti je iz stvarnih poročil na obdnem zboru predsednice gospe Franje dr. Tavčarjeve ter odbornice gospodične Antonije Kadivčeve. Poročila — brez vsake samohvale in laskanja samemu sebi — kar se drugod tako pogostoma sliši — so le dokaz, da se žensko, zbrano v društvu, resno zaveda postavljene si naloge. Društvo si je osnovalo svojo knjižnico, ki je sedaj popolnoma urejena, za kar gre posebna zasluga gospej Peruškovi. Pri tej priliki ni prezreti, da donajajo članice pri izposojevanju knjig mali obolus v narodne dobrodelne namene. Društvo prireja čajeve večere in to redno, v svrhu razgovorov o perečih vprašanjih

in v svrhu medsebojnega spoznavanja, ki je v življenju tako potrebno; odbor skrbi po možnosti za pouk svojim članicam v praktičnih stvarih (pohvalno je omeniti požrtvovalnost gospodične Hubmajer) itd. Ni namo namena na tem mestu poročati nadrobno o delovanju društva v preteklem letu; v splošnem omenimo le, še velevažnega pojave javnih predavanj, ki so bila na obilnoštevilno obiskana. Že s tem da je društvo privabilo širše občinstvo sosebno žensko, iskati si razvedrila v duševnem pouku in zahajati brez agitacije k takim predavanjem, tiči velik moralni vsepih. K poročilom samim pristavimo še to, da so bila ista z glasnim odobravanjem sprejeta. Celozborovanje pa je naredilo na poslušalca globok vtis in je bilo iz obrazov in besedi obilo zbranih dam posnati, da se članice kar najreaneje zavedajo svoje naloge. Mirno in brez hrupa vršilo se je resno zborovanje, kakor je tudi delovanje mirno in brez ostudne reklame; ravno tako postopanje pa nam je porok za to, da je društvo, velesimpatično vsled svojih plemenitih ciljev, tudi zmoglo izvrševati svoj poklic. Tudi te vrstice niso pisane za reklamo, katere društvo itak ne potrebuje, temveč da pribijemo tudi v javnosti, da slovenska žena ne zaostaja za drugimi. Društvu želimo obilo odkritih prijateljev; naloga vsakega razumnika pa je, da je moralno in materialno podpira! Podrobnosti iz poročil ter sestavo odbora, ki je bil z vsklikom voljen, in kateremu je zopet predsednica veleslužna gospa Franja dr. Tavčarjeva, priobčimo jutri.

— **Slovensko gledališče.** Včeraj sta bili dve predstavi. Popoldne se je uprizorila igra „Pot okoli zemlje v 80 dneh“ in je bilo gledališče nabito polno; zvečer se je igrala zabavna in predpustna burka „Lepa Lida“ in je bilo gledališče zopet dobro obiskano.

— **Zadnji družbinski večer** Narodne čitalnice v Ljubljani je vspele zelo dobro. Četvorke je plesalo do 40 parov, zvršetke so krasno vodili gg. Sajovic, Knific in Martinc. — Želeli bi samo bilo, da bi gospeje točnejše prihajali. — Večer je počastil s svojo navzočnostjo visokorodni g. župan Ivan Hribar.

— **Odbor Slovenskega trgovskega društva „Merkur“** v Ljubljani naznanja, da so uradne ure društvene posredovalnice za službe počenši z današnjim dnevom vsak dan od 3. do 5. ure popoldan (izvzemši nedelje in praznike, v društveni pisarni „Narodnega doma“.

— **Umrla je** včeraj popoldne po dolgi in zelo mučni boleznici gospa Marija Kozak, rojena Šušteršič, vulgo Bobenček, soproga tukajšnjega mesarskega mojstra in hiš. posestnika gosпода Milana Kozaka. N. v m. p.!

— **Poljski dnevniki „Nowa Reforma“**, ki izhaja v Krakovu, priobčuje v svoji nedeljski številki pod naslovom „Listy slowiańskie“ dopis iz Ljubljane, ki je po svoji vsebini vrlo zanimiv. Pisec omenja Vošnjakovega jubileja in nakratko navaja zasluge Vošnjakove, katere si je stekel na političnem in slovstvenem polju za Slovence, zlasti s tem, da je bil med ustanovniki „Slovenskega Naroda“, „Matice Slov.“ in „Slovenskega pisateljskega podp. društva.“ Dopisnik se na to temeljito bavi s političnimi odnosi na Stajarskem in Koroškem, govori s premeščenju slovenskih avskultantov v Stajarskega na Kranjsko, o aferi Blatuša in o slovenski zmagi v St. Ilju pri Mariboru. Dotaknivi se koroških odnosov pravi, da je bil za podpredsednika celovskega dež. sodišča imenovan trd Nemec in da je svet. Fladung propal samo zbog tega, ker je v narodnem oziru strpliv in je docela večš slovenskega jezika, in beleži tudi ministrsko odločbo, s katero se je uničila edina slovenska ljudska šola v St. Jakovu v Rožu. V nadaljnjih svojih izjavah pisec našteva gimnazije in učiteljske na Slovenskem in naglašja, da ni eden teh zavodov ni popolnoma slovenski. — Iz celega dopisa je razvidno, da so piscu slovenske razmere dobro znane in da jih motri z odkritosrčnimi simpatijami. Dopisniku moramo biti hvaležni, da si je nadel hvalevredno nalogo, poučevati o nas Slovenceh svoje rojake Poljake, ki so bili doslej o naših odnosajih in o našem položaju zelo slabo informirani.

— **Iz Celovca** se nam poroča: Dne 1. t. m. ste se vršili pri tukajšnjem deželnem sodišču dve prizivni obravnavi pod predsedstvom d. s. svetnika Schwennerja. Pri prvi se je izrazil obtoženec rodom Slovenec, da zna tudi nemško in se ga je res nemško zaslislalo. Seveda je govoril tudi njegov branitelj dr. Frian nemško. Pri drugi obravnavi je rekel eden obtoženec, da govori za silo nemško, drugi pa, da razume le kako besedo nemško. Zaslislavala sta se obadva v slovenskem jeziku, tudi državni pravdnik je govoril z njima slovensko, in skoro nevrjetno, dovolilo se je tudi dr. Frianu braniti ju

slovensko. Govornika se ni motilo, samo neka opazka se je slišala iz ust asesorja, sedečega na desni predsednikov strani, ko je vprašal ironično zapisnikarja, če razume govornika.

— **Bralno društvo v Trebnjem** priredi dne 7. t. m. plesni vodenek v prostorih gostilne »Pri lipi«. Začetek ob 8 uri zvečer.

— **Kostanjeviški diletantje** prirede predpustno veselico v soboto 6. t. m. v salonskih prostorih g. L. Bučarja v Kostanjevici. Na programu je petje dram. predstava in ples. Čisti dohodek je namenjen Prešernovemu spomeniku. Z ozirom na raznovrsten, deloma originalen vspredd, kakor tudi naroden namen, je pričakovati mnogoštevilne vdeležbe.

— **Požar.** Franu Hrovatu v Buču v kamniškem okraju je 24. pret. m. zgorel skedenj in polovico hišne strehe. V ognju je zgorela tudi hranilna knjižica za 400 K, katero je Hrovat imel shranjeno v podstrešju. Škoda znaša 1400 K. Orožniki so prijeli Hrovatovo ženo, ker je na sumu, da je zažgala.

— **Na pobegu.** Dne 30. pr. m. je prišel k gostilničarju Filipu Kavčiču na Razdrtem neki okoli 10 let star deček, ki je dejal, da je Ciril Alešovec in da je pobegnil iz Ljubljane, kjer je bil na hrani in na stanovanju pri Mariji Zabačkarjevi na Sv. Petra nasipu št. 67. Hotel je iti v Trst k svoji materi. Deček se sedaj nahaja pri županstvu v Hrenovcih.

— **Tepen žid.** Črevljar Anton B., stanujoč na Grincih, je kupil pri agentu tvrde M. Schwarz nekaj blaga na obroko in je dal agentu 5 kron predplačila. Ko je v ponedeljek prišel po blago, mu ga poslovodja imenovane tvrde, Samuel Bochner, ni hotel dati, pa tudi ne vrniti denarja. B. je pri oblastvih iskal pravice, pa je ni mogel dovolj hitro najti. Vsled tega je šel s svojo ženo nad žida in ga poštono oklofotal. Vzel mu je tudi en suknjič in potem zbežal.

— **Pijan voznik.** V ponedeljek zvečer je pripeljal po Streljskih ulicah hlapec Ivan Filipič, stanujoč v Konjušnih ulicah št. 9 voz z dvema konjema. Hlapec je bil tako pijan, da je padel z voza, nakar sta konja zdirjala na Cesarja Jožefa trg in od tod na Resljevo cesto, kjer sta ju dva jetniška paznika prišla in ustavila. Hlapec se je pri padcu z voza na glavi pobil.

— **Ponesrečen sprevodnik.** Včeraj je prišel sprevodnik Fr. Kavčič na postaji v Zalogu med vlak in ob strani tira naložene švelerje in mu je zmečkalo desno roko in nogo. Prepeljali so ga v deželno bolnico.

— **Tatvina.** Natakariči Franciški Trofald v Kolodvorskih ulicah št. 24 je bila iz miznice v gostilni ukradena zlata ura in srebrna verižica. Tatvino sumljiv je neki potujoči ključar, ki je v gostilni spal.

— **Zaprl** so včeraj Franciško Komučarjevo, laborantino pri lekaru Marjeto Schlägerju, ker je na sumu, da je bila pisala pismi, s katerima se je bilo zlatarju Wagenpfeilu izvalilo zlatnine za 3624 K.

— **Žepna tatvina.** Čuvajevi ženi Mariji Skubičevi, stanujoči v Divači, je bila denes zjutraj v franciškanski cerkvi ukradena denarnica, v kateri je imela okoli 30 kron denarja.

— **Vojaška godba** bo de svirala v petek zvečer po mestu.

— **Ameriške novice.** Prvi slovenski zdravnik v Ameriki. Nedavno je bil na čikaški univerzi promoviran doktorjem vsega zdravilstva Slovenec Martin Ivec. Rojen je bil na Kranjskem, a prišel že 10 let star v Ameriko. Najprvo je bil učitelj, potem pa šel študirat medicino v Minneapolis. Ves čas svojih študij se je sam zdrževal. Nastane se v Čikagu, pozneje pa se namerava preseliti v Joliet.

— **Smrt rojaka** v Ameriki. V South Forku je ubila skala Slovenca Janeza Zalarka, doma iz St. Vida pri Cerknici.

— **Ženitev na povelje.** V mestu Severance, Kans., je izdal mestni poglavar proklamacijo na vse sance, da se morajo še tekom tega leta poročiti, sicer plačajo visok davek, ki jim ga naloži mestni zastop. Dekleta se opozarja, da je v prestopnem letu lažje (!) najti moža kot v navadnem. Proklamacija zaključuje: Mož, ki se noče oženiti ter vzdrževati soproge, ni dober državljan. Obenem obeta sodnik, da letos vse pare zastop poroči.

— **Vsled lakote** ljudje žreči so postali Indijanci ob Hudsonskem zalivu. Umrili in pojedli so neko belo žensko.

— **Najnovejše novice.** — Podraženje mesa na Dunaju. Kakor znano, je sklenil dunajski občinski svet, da naj se začne uvažati meso iz Argentine. Proti temu sklepu je izdalo trgovsko ministrstvo posebno naredbo, v katerem pravi, da je za preskrbovanje Dunaja z mesom v prvi

vrsti potrebno, da se spremeni centralno živinsko sejmišče v svobodni trgovinski semenj; nadalje naj ustanovi mesto veliko klavnico, mesarska sejmišča in več novih mesnic v posameznih okrajih. Ako mestna občina tega ne stori, poskrbela bo vlada za ustanovitev velike klavnice, ki bo pod državno kontrolo ter v neposredni zvezi s kmetijskimi organizacijami.

— **Run na hranilnico.** Nemci so napravili run na hranilnico sv. Cirila in Metoda v Brnu. Njihovim lažem se je posrečilo, da so lahkoverni vložniki vzdignili prvi dan do 800.000 K. Sedaj pa se je predstojništvu že deloma posrečilo, dokazati prebivalstvo, da je vest o propadu hranilnice le nemška zlobnost.

— **Posledica slabih šolskih spričeval.** Ob sklepu prvega tečaja budimpeštanskih šol je izginilo 11 učencev, ki so deloma izvršili samomor, deloma pa se klatijo po skrivnih krajih zaradi slabih spričeval.

— **Smrt v jezeru.** Čez Grundlsko jezero sta se drsala 30letni sin nadgozdarja Grieshoferja in 28letni lovec Fr. Hofer. Sredi jezera sta naletela na mesto, kjer izvira topla voda ter vsled tega voda ni zamrznila. Oba sta zginila v 50 met. globokem jezeru, dasi je bila pomoč blizu.

Dva nova tajna svetnika. Cesar je imenoval izvenrednega poslanca kneza Kinskega in predsednika praškega nadsodišča viteza Wessellega za tajna svetnika.

— 500 izgotovljenih topov iz bron. Češki list „Slovan“, poroča, da je bilo v arzenalu že 500 gotovih topov iz bron, tedaj, ko je vojni minister delegacijam priporočal bron za topove.

— **Zopet romanje** v Rim. Papež Pij X. izda encikliko, s katero se naznani katolikom celega sveta trimesečni jubilej (v kak namen?). Iz tega povoda pričakujejo v Rim mnogobrojne romarske vlake (aha!).

— **Slikarjeva oporoka.** Na Dunaju umrl slikar Hoffmann je zapustil svojo bogato zbirko slik mestu Dunaju s pogojem, da mesto zgradi hišo, kjer bodo slike shranjene. Ako Dunaj tega ne stori, prevzame slike katero drugo nemško mesto v Avstriji. Svojo krasno vilo v Švici je zapustil nemški umetniški družbi. Ako pa je družba ne prevzame, dobi jo nemški cesar.

— **Zakaj so mrtvi še dva dni po smrti na zemlji.** V neki višji deklški šoli je razlagal učitelj pogrebne običaje na Jutrovem ter vprašal, zakaj imamo pri nas mrtvece še dva dni po smrti nepokopane. Nastal je molk, nato pa se oglašala neka učenka: »Ker še morajo priti poprej v časopise!«

— **Najbogatejši mož na Bavarskem** je v Regensburgu bivaljo knez Thurn-Taxis. On obdači na Bavarskem najvišje kapitalno rento 947.820 mark z 37.912 markami na leto. Vrh tega plača najvišji zemljiščni davek z 30.000 markami. Za njim je najbogatejši državni svetnik grof Törring-Jettenbach, svak vojvode Karla Teodorja Bavarskega.

— **Dobro plačani pismo-noša.** V zlati deželi Alaska je zimске mesece promet zelo oviran, da skoraj nemogoč. V začetku novembra pride tja zadnji parnik, potem pa morje zamrzne, deželo pokrije visok sneg in prebivalstvo ostane pol leta izključeno iz vsake zveze. V začetku januarja odrine iz Seattleja pismo-noša preoblečen v eskimoja. Ker zaradi hude zime ne more nositi nikakih zavojev, zašijejo mu na svilnat papir napisana pisma pod podvlako njegovega kožuha. Pismo-noša je oborožen z revolverjem ter mora nositi seboj tudi živež, ker mora prehoditi nad 2000 km. Največje težkote mu delajo reke, ki zaradi deročega toka ne zamrznejo ter jih mora prebrest ali preplavati. Za vsako dostavljeno pismo dobi 60 mark. Lansko zimo je napravil to pot dvakrat ter zaslužil 14.000 mark.

— **Glas iz groba.** V marokanski vstaji počenja pretendent Bu Hamara — oče oslice, strašne stvari, da si ohrani zaupanje svojih vojakov. Ko ga je sultan v bitki pri Tesi popolnoma pobil, začeli so se mu vokalni puntati. Neki mož iz njegovega spremstva, ki mu je bil posebno udan, ga je svaril pravočasno. Bu Hamara pa se je z njim dogovoril, kako vojskače znova navdušiti. Udani spremeljvalce se je dal blizu poveljnikevega šotora pokopati z bambusovo cevko v ustih, skozi katero je dihal in govoril. In ko so prišli nezadovoljniji k poveljniku, povedal jim je, da mu je najboljšega spremeljvalca ubila sovražnikova krogla, da pa ga ravno duh pokojnikov vzpodbuja iz groba, naj nadaljuje vojsko. In med križanjem in mahanjem z rokami je poklical ime navidezno pokopanega, ki je res takoj začel govoriti z zamoklim glasom ter razodevati božjo voljo in rajske veselje, ki ga uživajo v vojski padli. Nezadovoljniji so postali hipoma

navdušeni. Bu Hamara pa jim je rekel: »To mesto je od danes sveto. Prinesi vsak velik kamen, da postavimo na mestu spomenik tistemu, ki vam je govoril z onega sveta«. Ubogali so ter navallili kamenje, pod katerim je brez slinšnega joka izdihnil udani privrženec krutega Bu Hamara.

— **Juridično vprašanje.** Neki sodnik ima šletno nečakinja, na katero je zelo ponosen. Nedavno je prišla k njemu v pisarno ter mu rekla zelo slovesno: »Dragi stric, imam neko pravno vprašanje ter bi rada slišala tvoje mnenje«. — »Dobro, srček, zakaj pa se gre?« — »Vidiš, strček, ako ima mož purana in ta puran zleti v sosedov vrt ter znese tam jajce, čegavo je potem jajce?« — Sodik je z otroškim glasom odgovoril: »Jajce je seveda tistega, kakor puran, le sosed ga lahko toži, ako brez dovoljenja pride v njegov vrt.« — Deklica je navidezno pazno poslušala odgovor, potem pa nagajivo pripomnila: »Ljubi strček, ali nisi mislil na to, da puran ne more znesti jajca?«.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 3. februvarja. V današnji seji avstrijske delegcije se je razpravljalo o Bosni in Hercegovini. V obširnem, cele tri ure trajajočem govoru je Biankini pojasnjeval vse strani bosansko-hercegovske uprave. Prezident Gautsch mu je trikrat segel v besedo. Ko je Biankini končal, je prišla k njemu deputacija mohamedanskih, pravoslavnih in katoliških dijakov in mu izrekla zahvalo za njegov govor. Sedaj govori dr. Kramar.

Dunaj 3. februvarja. Po listih je krožilo poročilo o nekem pogovoru nadvojvode Frana Ferdinanda s predsednikom nemškega katoliškega šulvereina. V neklerikalnih krogih je to poročilo napravilo skrajno neugoden utis. Sedaj se uradoma razglašja, da nadvojvda sploh ni govoril z nobenim funkcionarjem rečenega klerikalnega društva in torej tudi dotičnih besed ni mogel govoriti. Ali je bil ta dementi izdan, ker se vlada boji neljubih razprav v parlamentu, ali pa je dementi resničen in se je zgodila drzna zloraba nadvojvodove osebe, še ni pojasnjeno.

Brno 3. februvarja. Tajnik trgovske zbornice v Olomucu, eden prvih nemških agitatorjev na Moravskem, König, je moral iti v pokoj, ker je v davčni komisiji zastopal koristi nekih bogatih rodovin in imel s predsednikom tak konflikt, da je skoro prišlo do pretepa.

Dunaj 3. februvarja. Današnjega občnega zbora avstro-ogrske banke se udeleži 98 čeških zastopnikov.

Brno 3. februvarja. Naval na tukajšnjo klerikalno Ciril-Methodovo posojilnico postaja vedno večji. V zadnjih dneh je morala posojilnica izplačati nad milijon kron. Danes je naval tak, da mora policija razganjati ljudi. Samo dopoldne je morala posojilnica izplačati 250.000 kron.

Beligrad 3. februvarja. Ministrski predsednik Gruić je podal demisijo, vendar se pričakuje, da je umakne.

Gospodarstvo.

— **Splošno kreditno društvo v Ljubljani.** Promet leta 1903 6.222.611 K 11 h. Denarni promet od 1. do 31. januarja 1904: Prejemki 313.216 K 37 h, izdatki 308.842 K 96 h, skupaj 622.059 K 33 h.

— **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Meseca januarja t. l. se je vložilo pri »Ljubljanski kreditni banki« na vložne knjižice in na tekoči račun 1.538.987 K 79 h, vzdignilo pa 707.189 K 50 h. Skupno stanje vlog je bilo koncem meseca januarja t. l. 5.922.197 K 54 h.

— **Mestna hranilnica v Kamniku.** V mesecu januarju 1904 je 244 strank vložilo 62.704 K 89 h, 144 strank dvignilo 23.935 K 94 h. 16 strankam izplačalo se je posojil 25.960 K; stanje hranilnih vlog 912.215 K 31 h, stanje hipoteknih posojil 651.946 K 06 h; denarni promet 186.219 K 82 h.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno večja povpraševanja po Moll-ovem francoskem žganju in soli dokazujejo uspešni vpliv tega zdravila, zlasti koristnega kot bolester utešujoče, dobro znano antirevmatično mazilo. V steklenicah po K 1.90. Po poštnem povzetju razpošilja to mazilo lekar- nar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik na DUNAJ, Tuchlauben 9. V zaloga po deželi je izrečno zahtevati MOLL-ov preparat, za- znamovan z varnostno znamko in podpi- som. 4 8-2

Sarg
glicerini
mijlo
napravljajo kešo
belo in nežno.
Dobi se povsod.

„Le Griffon“
najboljši cigaretni papir.
48 Dobliva se povsod. 705

Proti prahajem, uskinam
in izpadanju las
deluje najboljša priznana
Tanno-chinin tinktura
za lase

katera okrepuje lasišče, odstra-
njuje luske in preprečuje izpa-
danje las.
1 steklenica z navodom 1 K.
Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot
dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil,
medic. mil, medicinal. vin, specijali-
tet, najfinjših parfumov, kirurških
obvez, svežih mineralnih vod l. t. d.

Dež. lekarna Milana Leusteka
v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1
poleg novozgrajenega Fran Jožefovega
jubil. mostu. 37-5

Borzna poročila.
Ljubljanska
„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 3. februarja 1904.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
4 1/2% majeva renta	100.60	100.80
4 1/2% srebrna renta	100.60	100.80
4% avstr. krona renta	100.60	100.80
4% zlata	120.55	120.75
4% ogrska krona	98.80	99
4% zlata	119.20	119.20
4% posojilo dežele Kranjske	100	100.75
4% posojilo mesta Spiljet	100	100
4% Zader	100	100
4% bos. herc. žel. pos. 1902	101	101.90
4% češka dež. banka k. o.	100	101
4% z. o.	100	100.70
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.75	102.05
4% pešt. kom. k. o. z	106.60	107.60
4% 10% pr.	101	102
4% zst. pisma innerst. hr.	100.50	101.10
4% ogrske cen.	100.30	101.30
4% dež. hr.	100	101
4% z pis. ogr. hip. ban.	100	101
4% obl. ogr. lokalnih že- leznic d. dr.	100	100.70
4% obl. češke ind. banke	98.50	99.70
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.70	100.70
4% prior. dol. žel.	364.25	366.25
3% juž. žel. kup. 1/1, 1/2	101	102
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.		

Srečke.	1854	1855
Srečke od l. 1854	185	195
" " 1860 1/2	185	187.50
" " 1864	257	261
" tizske	164.35	166.35
" zem. kred. I. emisije	295	300
" " II.	288	291.50
" ogr. hip. banke	288	271
" srbske a frs. 100	92	94
" turške	130.50	131.50
Basilika srečke	21.75	22.75
Kreditne	465	475
Inomoške	82	87
Krakovske	80	85
Ljubljanske	70	74
Avst. rud. križa	55	56
Ogr	28.75	29.75
Rudolfove	70	73
Salburške	78	82
Dunajske kom.	507	518

Dejalce.	84.75	85.75
Južne železnice	865	866
Državne železnice	1610	1620
Avstr.-ogr. bančne delnice	684.50	6.50
Avstr. kreditne banke	755	756
Ogrske	252.50	253.50
Živnostenske	680	685
Premogokop v Mostu (Brux)	412.50	413.50
Alpanske montan	1890	1895
Praške žel. ind. dr.	471	472
Rima-Murányi	381	387
Trbovljske prem. družbe	453	459
Avst. orožne tovr. družbe	150	154
Češke sladkorne družbe		

Valute.	11.34	11.39
C. kr. cekin	19.06	19.09
20 franki	23.42	23.49
20 marke	23.92	24
Sovereigns	116.95	117.16
Marke	95.20	95.40
Laški bankovci	252.50	253.25
Rubli	4.84	5
Dolarji		

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 3. februarja 1904.
Termin.
Pšenica za april 50 " 7.85
" okt. 1903 50 " 7.66
Koruzna " maj 1904 50 " 5.80
Oves " maj 50 " 5.49
Efektiv.
Nespremenjeno.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2. Srednji tlačni tlak 758.0 mm

Febr.	Čas opazova- vanja	Stanje baro- metra v mm.	Temper- tura v °C	Vetrovi	Nebd
1.	9. zv.	729.0	-0.2	sr. jvzhod	oblačno
2.	7. zj.	731.3	-0.7	sl. jvzhod	oblačno
3.	2. pop.	732.8	0.6	sl. jvzh.	oblačno
4.	9. zv.	733.6	0.5	brezvetr.	oblačno
5.	7. zj.	732.1	4.4	sl. svzhod	oblačno
6.	2. pop.	733.0	10.2	p. m. jvzh.	oblačno

Srednja temperatura ponedeljka in točka
0.1° in 10.1°, normale: -1.6° in -1.5°.
mokrina v 24 urah: 1.1 mm in 4.7 mm.

Kupi se dobro ohranjen
samotežni
voziček
s štirimi kolesi.

Naslov v upravnistvu „Slovenskega
Naroda“. 326-1

Južno sadje

pomaranče, limone, mandarini, smo-
kve (fige) v venci itd. se pošilja po
najnižjih cenah na debelo in na drobno.
Cenik pošiljamo na zahtevo zastoj.

Henrik Hübel & Co.
TRST. 120-7 (298) ravnateljstvo.

Potrjeni najgloblje žalosti javljamo v svojem in v imenu vseh
sorodnikov prijateljem in znancem prstužno vest, da je Bogu Vse-
mogotnemu v svoji nedoumni volji dopadlo našo dobro in iskreno
ljubljeno soprogo, oziroma mater, hčer, sestro, svakinjo in teto,
gospo

Marijo Kozak roj. Šusteršič

danes, dne 2. februarja t. l., ob pol 5. uri popoldne po dolgotrajni
in zelo mučni bolezni, večkrat prevedeno s svetimi zakramenti za
umirajoče, v 32. letu starosti poklicani na oni boljši svet.
Pogreb predrage pokojnice pojde v četrtek, dne 4. februarja,
ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Sv. Petra cesta št. 75, na po-
kopišče k sv. Krištofu.
Sv. zadušne mase darovale se bodo v župni cerkvi sv. Petra.
Predrago pokojnico priporočamo v pobožno molitev in blag
spomin.

V Ljubljani, dne 2. februarja 1904. 334

Minka Kozak hči.	Milan Kozak mesar in hiš. posestnik, soprog.	Ivana Šusteršič hišna posestnica, mati.
Josip Kozak sin.	Fran Šusteršič župnik v Jolietu v Ameriki, brat.	Ivana Šusteršič redovna sestra sv. Franciška, sestra.

Stanovanje
v drugem nadstropju s tremi sobami in pritlikino
odda se takoj ali pa za majev termin 1904.
v novi stavbi
„Národne Tiskarne“
v Knafovih ulicah.

Pojasnila daje **Jos. Lavrenčič**, upravni odbornik v „Národni
Tiskarni“ ali pa na Dunajski cesti 31 (pisarna mest. užit. zakupa).

Za 5 gld.
Več sto nepremočljivih, rujavih in sivih have-
lokov za gospode je došlo.
Največja izbira žaketnih, smoking, šetalnih in
salonskih oblek od 15 gld. višje.
„Angleško skladišče oblek“
Ljubljana, Mestni trg šte. 5. 300-3
Kapamascija & Bondy. Oroslov Bernatovič, poslovođa.

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovidnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica. Zlasti
je ugodno zavarovanje na doživetje
in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let
pravo do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fondi: 25.000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75.000.000 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojasnila daje.

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši
v Gospodarskih ulicah šte. 12.

Dobro ldoča
restavracija
v sredini mesta Ljubljane, se pod jako
ugodnimi pogoji **proda.** 284-5
Ponudbe naj se pošiljajo na uprav-
ništvo „Slov. Naroda“ pod „št. 100“.

Poskusite
pristni
rastlinski
liker
„Florian“
Po okusu in zdra-
vem učinku prvak
likerjev.

Ogreva in oživila telo,
Bud tak in prebavo,
Daje dobro spanje.

Lastnik: 5-26
EDMUND KAVČIČ, Ljubljana.
Vzorci se radovoljno dajejo brezplačno.

Restavracija „Narodni dom“
Vsaki petek
morske ribe.
Sprejemajo se tudi naro-
čila na obed.
(Tudi za 2. uro popoldne)
Na Svečnico
„SLAVČEV“ maskaradni semenj.
Za obilen obisk se priporoča
87-21 **Ivan Kenda.**

VABILO
k
rednemu občnemu zboru
„Zadruga gostilničarjev, kavarnarjev itd. v Ljubljani“
ki se bo vršil
dne 9. februarja t. l. ob treh popoldne
v vrtnem salonu g. Petra Krišcha na Cesarja Josipa trgu.
DNEVNI RED:
1. Polaganje letnega računa in poročilo tajnikovo o delovanju zadruga za l. 1903.
2. Volitev novih članov v odbor mesto izstopivših. 325
3. Prememba pravil.
4. Raznotherosti.
V slučaju, da ta občni zbor ne bi bil sklepčen, vrši se drug občni zbor
dne 23. februarja t. l. ob treh popoldne ravno tam in z istim dnevnim redom.
Drugi občni zbor, ki se ne bo naznanjal po časopisih in se tudi ne bodo
razpošiljala posebna vabila, je sklepčen pri vsakem številu navzočih članov.
K obilni udeležbi vabi **ODBOR.**

Ces. kr. avstrijske državne železnice
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Izvod iz voznega reda.
veljaven od dne 1. oktobra 1903. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m. ponoči obojni
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Čez Selzthal v
Aussee, Solnograd, Čez Kain-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob
7. uri 5 m. zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno,
Dunaj, Čez Selzthal v Solno rad, Inomost, Čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m.
popoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob
3. uri 56 m. popoldne obojni vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Mona-
kovo, Ljubno, Čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc,
Curib, Genevo, Pariz, Čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzen, Marijine vare,
Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj
Čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost,
Monakovo (direktni vozovi I. in II. razreda Trst-Monakovo). — PROGA V NOVOMESTO
IN V KOČEVJE. Obojni vlaki Ob 7. uri 17 m. zjutraj v Novomesto, Stražo, Toplice,
Kočevje, ob 1. uri 5 m. popoldne: istotako, ob 7. uri 8 m. zvečer v Novomesto, Kočevje.
PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 25 m. zjutraj obojni vlak
z Dunaja Čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl,
Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak, direktni vozovi I. in II. razreda Monakovo-Trst). — Ob
7. uri 12 m. zjutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m. popoldne obojni vlak z
Dunaja Čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni vozovi I. in II. razr.), Francove vare, Kar-
love vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo,
Curib, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pon-
tabel. — Ob 4. uri 44 m. popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Ce-
lovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer obojni
vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Šmohora, Celovca, Pontabla, Čez Selzthal iz Inomosta v
Solnograd. — PROGA IZ NOVEGAMESTA IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m.
zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplice, Novega
mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol.
V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 7. uri 10 m.
in ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih, samo oktobra. — PRIHOD V
LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 11. uri 6 m.
popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer samo ob nedeljah in praznikih in
samo v oktobru. — Čas pri- in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je 5
s. min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Spretnega
pomočnika
za civilno in vojaško delo sprejme
tako 323-1
Jos. Rojina
krojaški mojster v Ljubljani.

Zaradi bolezni gostilničarja se da
v najem ali na račun
gostilna
na Hruščici št. 33 (Gorenjsko),
kjer se gradi železnica.
Natančneje se poizve istotam ali
v pivovarni J. Kosler & Co., v
Ljubljani. 329-1

Išče se spreten
gostilničar
za večjo restavracijo tik železniške po-
staje blizu Ljubljane. Restavracija ob-
stoji iz velikega salona, ene posebne
sobe za goste, velike kuhinje, stano-
vanja za gostilničarja in sobe za tuje,
dalje lepe kleti in ledenice, senčnega
vrta za goste, velikega vrta za sočivje,
hleva in skladišča. 280-3
Kje, pove upravnistvo „Slov. Nar.“

Jako ugodna prilika!!!!
Le dokler traja zaloga
se bode prodajala večja
množina
švicarskih vezenin * *
za telesno in posteljno perilo
po zelo znižanih cenah.
Anton Šarc 327-1
špecialna trgovina z belim perilom
Ljubljana, Sv. Petra cesta 8
nasproti hotela „Lloyd“.